

Drsná pravda o české vodě. Nám nepatří. Ekonom popsal, co se mu stalo, když se postavil baronům

- CZ24 News | 10. prosince 2021

ČESKO: Ekonom a zakladatel nadačního fondu Pravda o vodě Radek Novotný, který dvě desítky let bojuje proti „privatizaci“ vody, v rozhovoru pro youtubový kanál Svědomí národa upozorňuje, že o českou vodu je nutné se poprat s vodárenskou lobby, která v Česku jede na plné obrátky. Vodárenství podle něj dávno nefunguje v zájmu občanů. Hovoří také o tom, co hroživého se mu dělo, když chtěl problém řešit na úrovni orgánů státní správy.

Novotný se představuje jako odborník na praktiky zahraničních koncernů, které se dostávají za jakoukoliv cenu k monopolu české vody. „Rozhodl jsem se, že proti tomu, co se tu děje, se budu bránit,“ uvádí absolvent Vysoké školy báňské, který obchodoval s cennými papíry.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Právě přes podnikání se posléze dostal k vodárenství, kde narazil na řadu nezákonných jednání: „Dostali jsme se až do pozice, kdy jsme dělali pro Vodovody a kanalizace Prostějov organizaci veřejné obchodní soutěže na vstup investora. Díky této zkušenosti jsme zjistili, že subjekty, které přicházejí a jsou politiky prezentovány jako „strategičtí investoři“ či „firmy, které to zachrání“, nejsou žádní strategičtí investoři a rozhodně nám nepřicházejí pomoci. Oni si přicházejí jen dělat vlastní byznys,“ upozorňuje Novotný.

Takové poznání jej dovedlo k tomu, že v roce 2001–2002 udělal analýzu celého českého vodárenství, aby zjistil, že tento případ zdaleka není ojedinělým. „Ukázalo se, že tenhle problém není jen regionální, ale celorepublikový,“ pokračuje.

Když svou analýzu o tom, že koncerny skupují protiprávně české vodárny, zaslal na Ministerstvo zemědělství, Ministerstvo financí a Ministerstvo vnitra, přišla prý jasná drsná výstraha, aby od věci dal ruce pryč: „Do tří týdnů od odeslání analýzy na ministerstva mi u baráku shořelo auto i s garáží. A to jsem pochopil, že se evidentně rozjíždí něco, co nechci, aby nesly mé děti na svém hrbu. Pro mě to ale bylo znamení, že dělám něco dobře,“ popisuje Novotný, který má za sebou již několik vítězství u soudů, prokázaná nezákonná převzetí vodáren. Nejednalo se ale o poslední výhrůžky, přišly i fyzické útoky, kdy jej ze zadu před očima jeho ženy napadli dva muži.

Voda podle něj rozhodně není běžná komodita a není morální s ní obchodovat. Zmiňuje faktory, které rozhodly o tom, že se česká voda dostala do rukou nadnárodních koncernů: „Je to korupce, naivita, kolaborace, velké nadšení, že někdo přijde a zachrání nás, a ochota některých politiků jít na ruku

zahraničním firmám nebo překupníkům s tím, že z toho mají osobní prospěch," uvádí s tím, že i proto v této oblasti panuje neochota postavit se za zájmy českých občanů.

Forma motivace ale podle něj může probíhat i jinou firmou: „Ten osobní prospěch nemusí být jen finanční, ale třeba i v podobě zaměstnání pro rodinné příslušníky politiků. Nebo to, že se dostane do europarlamentu, protože mu někdo zaplatí kampaň a podobně," podotýká Novotný, že taková korupce se ale dokazuje jen stěží.

Vyzdvihl slova senátora Čunka: „Ten veřejně vyjádřil přesvědčení, že všechny provozy vodovodů a kanalizací, které přešly na koncerny, nebo prodeje vodáren provázelo totéž, co provázelo Vsetín, a že za ním byly ty firmy několikrát a nabízely mu leccos jen proto, aby prodal akcie," řekl s tím, že i on upozorňoval, že to nebyla jen jedna firma, že to je běžná praxe po celé České republice.

„Jsem přesvědčený o tom, že kdyby to byl majetek těch jednotlivých politiků, tak s vlastní studnou tohle v životě neudělají. Ta motivace politiků tohle dělat a jít proti zájmu lidí musí být obrovská," míní Novotný, který zmiňuje článek MfD, kde syn člena anglického parlamentu říká: „Kdybyste věděli, co se dělo ve východní Evropě nebo v České republice v rámci vodárenství a jaké byly motivace, abychom se k vodárnám dostali, tak byste pochopili, že se děly neskutečné věci.“

Příběh české vody od revoluce popsal slovy „obrovský nevěstinec“ a přiblížil: „V letech 1989–1993 privatizační vlna, volný trh a hesla liberalismu... leccos z toho je užitečné, ale podle mě do strategických odvětví, jako jsou energetika, teplárenství, plynárenství a vodárenství, nepatří. Bez toho stát není svobodný," zdůrazňuje.

To můžeme dnes nejsilněji pozorovat v energetice: „Máme majoritu v ČEZ, vlastníme elektrárny a někdo bůhví kde a bůhví jaký spekulant rozhoduje o tom, že lidi dnes místo záloh 2 000 korun platí 14 000 korun. V okamžiku, kdy o tohle přijdeme, už nejsme svobodný stát," dodává Novotný.

„Koncern nikdy nic nezmůže, dokud mu nejdou na ruku naši politici. Právě politici drželi 90 nebo 100 procent akcií v těch vodárnách. Rozjelo se to tak, že se uzavíraly pochybné smlouvy mezi představenstvem a koncernem, kdy nikdo nic nevěděl. Příklad třeba Olomouc, kde se přišlo na valnou hromadu a najednou se zjistilo, že městská vodárna už nic nemá a vše má v rukou koncern.

Když se města proti tomu začala bránit, přišli s jinou variantou – nabídli odkup akcií, které nešlo koupit, šlo o podvodný systém smluv, který jsem prokázal u soudu, byly to neskutečné smlouvy. Šlo o to ovládnout fake smlouvami celý ten systém, tu vodárnu, vykuchat z ní odboj a zrušit ty lidi, kteří by byli ochotní to bránit v orgánech, a dosadit tam vlastní lidi, kteří jim na tu ruku půjdou, ti pak připravovali dlouhodobé smlouvy a oni sami se sebou uzavírali smlouvy na třicet let," pokračuje Novotný.

Pak zmiňuje třetí možnou variantu, která se odehrála na severní Moravě: „To je úplně nejšílenější šílenost, protože tady se nejen uzavřely špatné smlouvy, tady se prodalo úplně vše, i studny s trubkami i právo prodávat vodu," dodává.

„Tento zavedený systém jsem pochopil v roce 2002, začal jsem tedy informovat politiky, že nám koncerny skupují protiprávně městské vodárny, protože ty akcie byly nepřevoditelné, ten stát si tam nechal záklopku a řekl, že akcie vodáren jsou převoditelné pouze mezi dosavadními akcionáři, mezi městy a obcemi, tzn. že nikdo z venku nemohl tu vodárnu ovládnout a už vůbec si z ní nemohou vyvést tržby, peněžní toky a zisky.

Přesto je reálné, že přibližně 70 procent českého vodárenského trhu mají v rukách právě zahraniční koncerny a nikdo, nikdo z politické garnitury se tomu posledních dvacet let nediví, ač je to v rozporu

s principem, který tu byl v roce 2000 zaveden.

Ale pozor! Část republiky se podařilo ubránit, protože existují také rozumní politici napříč politickým spektrem. S lidmi z ODS jsme někdy bránili vodárnu proti lidem z ODS a s lidmi z ČSSD jsme zase bránili vodárny proti lidem z ČSSD. Pan Hamáček je člověk, který bránil Vodovy a kanalizace Mladá Boleslav v roce 2003–2004. Jako ministr vnitra ale už bohužel rezignoval na to, že by to udělal pro celou republiku," říká Novotný zklamaně.

„Celé to skončilo tak, že polovina vodáren je v rukách měst a obcí, moc za to děkuji, kdyby nebylo rozumných politiků, neměl bych sám sílu to zvládnout, najdete je v každé straně. Podle mých zkušeností v každé straně je tak pět procent velmi slušných lidí, ale také pět procent neskutečných gaunerů, kteří zprivatizují vlastní maminku s babičkou i dědečkem za vlastní prospěch, jsou to psychopati, za prachy udělají vše. A zbytek, 90 procent, řeší jiné spektrum, nebo nejsou s to pochopit i ti, kteří se bojí mluvit a raději drží pusu a krok," říká, že u moci nyní není nikdo, komu na vodě záleží.

Je podle něj ale šance, že se situace ve vodárenství postupně změní. „Myslím, že lidé, soudci a stále víc a víc politiků, zatím na té nižší, to pomalu začínají chápat. Voda totiž nebyla nikdy v podstatě zprivatizována, voda je stále naše, to se jen říká, abychom si nemysleli, že to ještě jde napravit. My jsme jen udělali to, že jsme ke studni postavili zahraničního frajera, který nám z naší studny prodává naši vodu," je zakladatel nadačního fondu Pravda o vodě Radek Novotný přesvědčený, že česká voda nemusí být v rukách koncernů navždy ani tam, kde politici uzavřeli dlouhodobé nevýhodné smlouvy, jen je k tomu potřeba rostoucí politická vůle.

ZDROJ: parlamentnilisty